
I

Е П О Х А

Дейцитѣ и дѣлата имъ сж рожба на времето, на ония обществени условия и лични дарования, които даватъ насока на тѣхнитѣ идеи, идеали и творчество въ живота.

Раковски се явява въ епоха, когато неговата родна земя бѣ подъ турско робство. Въ държавата на султанитѣ, всрѣдъ управническитѣ ѝ кржгове, вилнѣла голѣма административна, сждебна, финансова анархия и политическа безпжтица¹. Къмъ срѣдата на XIX вѣкъ султанъ Абдулъ Меджидъ, за да издигне държавния си престижъ предъ великитѣ сили, съ Гюлханския Хати-Шерифъ (1839) обнародва дълго очакванитѣ реформи за поробенитѣ земи; но последицитѣ отъ тѣхъ не били добри, тѣй като турскитѣ чиновници зле ги прилагали.² Раковски представя тогавашна Турция като държава безъ култура, безъ интеллигенция и негодна да възприеме никакви реформи въ западенъ духъ.³

Селското и градско население, тиранизирано отъ беззаконията и злоупотрѣбитѣ на